

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v trestnej veci obžalovaného **I. F. a spol.**, pre trestný čin vraždy spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. apríla 2008 v Bratislave, prerokoval odvolania obžalovaných I. F., J.S. a R. D., proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, z 29. apríla 2005, sp. zn. 4 T 3/2004 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 odvolania obžalovaných I. F., J. S. a R. D. **sa z a m i e t a j ú .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 29. apríla 2005, sp. zn. 4 T 3/2004 boli obžalovaní I. F., J. S., P. S. a R. D. uznaní vinnými z trestného činu ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 222 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 202 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, ktorých sa mali dopustiť na tom skutkovom stave, že:

dňa 19. októbra 2002 v čase asi o 03.00 hod, vo V., na ulici H. na chodníku pred domom číslo X., bezdôvodne fyzicky napadli poškodeného M. K., nar. X. v N., tým spôsobom, že ho opakovane udierali päťami a kopali ho po celom tele, najmä do hlavy, čím mu spôsobili zranenia a to kožnú odreninu v okolí s krvnou podliatinou a opuchom na čele v pravo, krvnú podliatinu na čele vľavo pri vonkajšom okraji obočia, chorobnú pohyblivosť v oblasti prechodu kostnej a chrupavčitej časti nosa vľavo, drobnú kožnú odreninu na nose vľavo, čiarovité kožné odreniny pri

ústach vľavo, menšiu krvnú podliatinu na brade prístredne vľavo, kožné odreniny na prednej ploche krku uprostred a v ľavo, menšie krvnú podliatinu na hrudníku, menšiu krvnú podliatinu na bruchu vľavo, kožnú odreninu na pravom lakti, kožnú odreniu na prednej ploche ľavého ramena, krvnú podliatinu na zadnej ploche ľavého ramena, krvné podliatiny v mäkkých pokrývkach lebečných v čelovej oblasti vpravo, v spánkovej oblasti vľavo a na temene hlavy uprostred, zakrvácanie v spánkovom svale vľavo, zakrvácanie pod obaly mozgu, odlomenie chrupavky od nosnej kosti vľavo, opuch a prekrvenie pľúc, prekrvenie orgánov dutiny brušnej, v dôsledku ktorých poškodený M. K. v blízkosti miesta činu zomrel.

Za to im boli uložené úhrnné tresty odňatia slobody podľa § 222 ods. 3, § 35 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, a to obžalovaným I. F. a J. S. vo výmere 8 (osem) rokov, obžalovanému P. S. vo výmere 7 (sedem) rokov.

Obžalovanému R. D. podľa § 222 ods. 3, § 35 ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov. Zároveň bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu v Nitre z 3. februára 2005, sp. zn. 1 T 229/04 vo vzťahu k tomuto obžalovanému, ako aj ďalšie obsahovo nadväzujúce rozhodnutia.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. boli všetci obžalovaní na výkon uložených trestov zaradení do prvej nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 boli všetci obžalovaní zaviazaní spoločne a nerozdielne uhradiť škodu a to V. Z. P. N. vo výške 988 Sk a poškodenému M. K. vo výške 73 413 Sk.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolania obžalovaní I. F., J. S. a R. D..

Obžalovaný I. F. v písomných dôvodoch odvolania podaného prostredníctvom obhajcu uviedol, že v čase, keď stretli poškodeného, obžalovaný S. mu povedal, aby tomuto dal facku, pretože za neho policajti zobrali jeho kamaráta. Dal mu facku na ľavé líce, pričom poškodený ho chytil rukami za vestu. Keď to ostatní zbadali, vrhli

sa na neho, padol na zem. Keď videl, že poškodenému kvapká krv, vykrikol na ostatných, aby prestali. Potom spolu s obžalovaným S. posadili poškodeného na lavičku. Okrem tej jednej facky na poškodeného inak neútočil a ani ostatní obžalovaní o tomto nevytvádzajú. Z výpovede znalca MUDr. M. vyplýva, že nie je možné určiť, v akom poradí vznikli poranenia poškodeného, a ktoré z poranení hlavy malo za následok smrť poškodeného. Z uvedených skutočností vyplýva, že nemal s ostatnými obžalovanými žiadnu dohodu o útoku na poškodeného a nemôže niesť zodpovednosť za ich konanie voči poškodenému. Navrhol, aby jeho konanie bolo kvalifikované ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. trest aby mu bol uložený na dolnej hranici trestnej sadzby.

Obžalovaný J. S. v písomných dôvodoch odvolania podaného prostredníctvom obhajcu uviedol, že orgány činné v trestnom konaní nepostupovali podľa zásad uvedených v § 2 ods. 5, ods. 6 Tr. por. Je pravdou, že dal podnet obžalovanému F., aby dal facku poškodenému, avšak v ďalšom už len obžalovaných odťahoval od poškodeného, aby ho nebili. Nebol preukázaný spoločný úmysel konania obžalovaných voči poškodenému, a preto nemôže ísť o spolupáchateľstvo podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. Nebol preukázaný ani príčinný vzťah medzi jeho konaním a vznikom poranení poškodeného. V čase skutku mu plynula skúšobná doba pri podmienenej odsúdení a bol si vedomý, že sa nemôže aktívne zapájať do akéhokoľvek konfliktu. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 258 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. por. a vec podľa § 259 ods. 1 Tr. por. vrátil prvostupňovému súdu na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Obžalovaný R. D. v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že prvostupňový súd sa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal s rozpormi vo výpovediach obžalovaných a svedkov. Pochybná je výpoveď svedkyne L. T., ktorá vypovedala, že poškodený nepožíval alkoholické nápoje a nemal na diskotéke žiaden konflikt. Pritom poškodený bol podľa objektívnych zistení pod značným vplyvom alkoholu a dostal sa aj do fyzického konfliktu, pričom mal byť udratý stoličkou do hlavy (výpoveď svedkyne L. T.). Spochybnil čas, kedy malo dôjsť k spáchaniu skutku ako aj miesto, kde sa odohral. Namietol závery znaleckého dokazovania znalcov z odvetvia súdneho lekárstva, keď títo nezodpovedali viaceré dôležité otázky a súd zamietol návrh na nové znalecké dokazovanie. Nebol

preukázaný spoločný úmysel obžalovaných ublížiť na zdraví poškodenému a nebolo tiež preukázané, že konanie práve obžalovaného D. je v príčinnej súvislosti so vznikom poranení poškodeného. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 258 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 259 ods. 1 Tr. por. vec vrátil krajskému súdu na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Zástupkyňa generálneho prokurátora Slovenskej republiky s poukazom na správnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku navrhla odvolania obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 254 ods. 1 Tr. por. preskúmal všetky výroky napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a zistil, že odvolania obžalovaných nie sú dôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že prvostupňový súd vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové aj právne závery. Svoje rozhodnutie súd aj náležite a podrobne zdôvodnil. Na toto odôvodnenie poukazuje odvolací súd v celo rozsahu a k odvolacím námietkam dodáva:

Nie je pravdou, že by prvostupňový súd nepostrehol rozpory vo výpovediach obžalovaných alebo svedkov. Bolo by nemožným, aby viacero svedkov, ktorí sledovali určitú udalosť z rôzneho miesta, v rôznom čase a rôznom stave, vypovedalo o sledovaných skutočnostiach úplne zhodne.

Čo sa týka výpovedí obžalovaných, tak rozpory v ich výpovediach sú založené na ich obhajobe, ktorá spočíva v tom, že žiaden z obžalovaných neútočil na poškodeného, prípadne ho ešte chránil, ale naopak, boli to práve ostatní spoluobžalovaní, ktorí udierali a kopali poškodeného. Vyhodnotením týchto výpovedí je však možné zistiť, že všetci štyria obžalovaní útočili fyzicky na rôzne časti tela poškodeného a to aj na oblasť hlavy a to údermi rukou, kopancami nohami a kolenom.

Nie je podstatné, či medzi obžalovanými existovala vopred určitá dohoda o napadnutí poškodeného. Na naplnenie znakov spolupáchateľstva stačí aj konkludentné konanie, teda pristúpenie ku konaniu ostatných spoluobžalovaných v priebehu skutku, k čomu v tomto prípade nesporne došlo. Obžalovaný F. na podnet obžalovaného S. z malichernej príčiny (ktorá zrejme ani nemala skutočný podklad) napadol poškodeného, ktorý pod silným vplyvom alkoholu nevedel adekvátne reagovať, zachytil sa o útočníka a následne ho všetci štyria obžalovaní napadli spôsobom opísaným v skutkovej vete rozsudku a útokom na hlavu mu spôsobili smrteľné zranenia. Je pravdou, že nie je možné zistiť, v akom poradí ktoré poranenia vznikli, resp., kto z obžalovaných spôsobil konkrétne poranenia hlavy poškodeného, avšak všetci útočili na neho spôsobom, ktorý by bol mohol uvedené poranenia spôsobiť, resp. prehĺbiť účinok poranení už vzniknutých.

Vyvrátená bola aj obhajoba obžalovaných v tom smere, že poškodený utrpel smrteľné poranenie ešte na diskotéke, keď ho niekto pri konflikte udrel barovou stoličkou do hlavy. Z výpovedí svedkov, usporiadateľa, policajtov, vyplýva, že poškodený nebol účastníkom žiadneho takéhoto konfliktu. Svedkyňa L. T., ktorá o týchto okolnostiach vypovedala, prišla s výpoveďou až v štádiu súdneho konania, a ako to vyplýva zo spisu, zrejme na požiadanie niektorej osoby blízkej obžalovaným. Okrem toho je zo znaleckého dokazovania zrejmé, že poškodený utrpel poranenia hlavy takého charakteru, že v krátkej dobe upadol do bezvedomia a nebolo mu možné pomôcť ani včasným lekársnym zákrokom. Nebolo teda možné, aby sa po poranení takého závažného charakteru na diskotéke dostal pešo až na miesto, kde bol napadnutý obžalovanými.

Krajský súd preto postupoval v súlade so zisteným skutkovým stavom a so zákonom, keď uvedené konanie obžalovaných právne kvalifikoval ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

Správny a zákonný je potom aj výrok o uložených trestoch a spôsobe ich výkonu a výrok o náhrade škody.

V podrobnostiach odvolací súd v plnej miere poukazuje na odôvodnenie prvostupňového rozsudku.

Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že odvolania obžalovaných I. F., J. S. a R. D. nie sú v žiadnom smere dôvodné, a preto ich podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006, zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave, 16. apríla 2008

JUDr. Jozef K a n d e r a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: